

Tentamen Elektromagnetisme I, 28 juni 2002,

Oplossing 1

Het probleem heeft bolsymmetrie. Het elektrische veld kan worden geschreven als $\mathbf{E} = (E_r, 0, 0)$. Beschouw een bol met straal r als Gauss oppervlak. Voor $r < a$ wordt geen lading omsloten en is E_r nul. Voor $a < r < b$ geldt dat de oppervlakte integraal gelijk is aan

$4\pi r^2 E_r$, terwijl de omsloten lading wordt gegeven door: $Q_{enc} = \int_a^r \frac{k}{r'^2} 4\pi r'^2 dr' = 4\pi k(r-a)$, waardoor het veld wordt gegeven door: $E_r = k(r-a)/\epsilon_0 r^2$. Voor $r > b$ wordt de omsloten lading gegeven door $4\pi k(b-a)$. Het veld dus door $E_r = k(b-a)/\epsilon_0 r^2$.

Oplossing 2

Dit probleem kan met een spiegelading worden opgelost, het is equivalent aan twee bollen, waarbij de tweede zich op $(0, 0, -a)$ bevindt en negatief geladen is.

Het veld van een homogeen geladen bol (met het middelpunt in de oorsprong): buiten is dat van een puntlading: $\mathbf{E} = (E_r, 0, 0)$, met $E_r = \rho R^3 / 3\epsilon_0 r^2$ en binnen de bol $E_r = \rho r / 3\epsilon_0$. De potentiaal van een homogeen geladen bol is dus: buiten de bol $V(\mathbf{r}) = \rho R^3 / 3\epsilon_0 r$ en binnen de bol $\rho R^2 (3 - r^2 / R^2) / 6\epsilon_0$.

Buiten de bol en voor positieve z wordt de potentiaal die van twee tegengestelde

puntladingen: $V(\mathbf{r}) = \frac{\rho R^3}{3\epsilon_0} \left[\frac{1}{\sqrt{x^2 + y^2 + (z-a)^2}} - \frac{1}{\sqrt{x^2 + y^2 + (z+a)^2}} \right]$, binnen de bovenste bol (de werkelijke bol) is de potentiaal een gevolg van de potentiaal binnen de geladen bovenste bol en die van buiten de spiegel-bol:

$$V(\mathbf{r}) = \left[\frac{\rho R^2}{6\epsilon_0} \left(3 - \frac{x^2 + y^2 + (z-a)^2}{R^2} \right) - \frac{\rho R^3}{3\epsilon_0} \frac{1}{\sqrt{x^2 + y^2 + (z+a)^2}} \right]$$

Voor negatieve z is de potentiaal nul vanwege het geleidende vlak.

Oplossing 3

De potentiaal op het oppervlak van een geladen (geleidende) bol is $Q/4\pi\epsilon_0 R$, dus Q_A moet drie maal zo groot zijn als Q_B . Het elektrische veld aan de oppervlakte is gelijk aan de oppervlaktelading σ/ϵ_0 , de oppervlakken verschillen een factor 9, dus E_A is een derde van E_B .

Oplossing 4

Het veld van de draad op de positieve x -as is in de positieve y richting en wordt gegeven door:

$$B_y = \frac{\mu_0 I}{4 \pi z} (\sin \alpha_1 - \sin \alpha_2) = \frac{\mu_0 I}{4 \pi} \left(1 - \frac{1}{\sqrt{z^2 + 1}} \right)$$

Voor het stuk op de negatieve x-as geldt hetzelfde.

De halve cirkel geeft een bijdrage tot het veld in de z-richting gelijk aan (bedenk dat als θ de hoek is tussen de z-as en de lijn van de bron naar de waarnemer, dat dan de veldbijdrage evenredig is met $\sin(\theta)$, en dat $\sin(\theta)$ gelijk is aan de overstaande zijde (=1) gedeeld door de schuine zijde):

$$B_z = \frac{\mu_0 I}{4 \pi} \int_0^\pi R \frac{1}{z^2 + 1} \frac{1}{\sqrt{z^2 + 1}} d\phi = \frac{\mu_0 I}{4 \pi} \frac{\pi R}{(z^2 + 1)^{3/2}}$$

De bijdrage van de halve cirkel tot een horizontale component is in de positieve y-richting (de componenten in de x-richting compenseren elkaar vanwege de symmetrie). De grootte van de horizontale bijdrage is (bedenkend dat de bijdrage nu evenredig is met de $\cos(\theta)$, dat is de aanliggende zijde (=z) gedeeld door de schuine zijde)

$$B_y = \frac{\mu_0 I}{4 \pi} \int_0^\pi R \frac{1}{z^2 + 1} \frac{z}{\sqrt{z^2 + 1}} \sin \phi d\phi = \frac{\mu_0 I}{4 \pi} \frac{2zR}{(z^2 + 1)^{3/2}}$$

Totaal wordt het veld dus:

$$\mathbf{B} = \frac{\mu_0 I}{4 \pi} \left(0, \left\{ \frac{2}{z} - \frac{2}{z\sqrt{z^2 + 1}} + \frac{2zR}{(z^2 + 1)^{3/2}} \right\}, \frac{\pi R}{(z^2 + 1)^{3/2}} \right)$$

Oplossing 5

Het dipoolmoment van de staaf is

$$\mathbf{p} = \int \mathbf{r}' \rho(\mathbf{r}') d\tau'. \text{ Dus } p_x = \int_{-L}^L x' \lambda(x') dx' = a \int_{-L}^L x'^2 dx' = \frac{2}{3} aL^3$$

De staaf ondervindt een torsie gelijk aan $\mathbf{p} \times \mathbf{E} = (0, -2aL^3 E/3, 0)$

Oplossing 6

De stroomdichtheid is $I/\pi R^2$. Er is cilindrsymmetrie, velden en magnetisatie zijn alleen in de ϕ -richting. Volgens Ampère is de kring integraal van \mathbf{H} gelijk aan $2\pi s H_\phi$, de omsloten stroom is $I s^2/R^2$, dus $H_\phi = Is/2\pi R^2$. $\mathbf{M} = \chi_m \mathbf{H}$, $M_\phi = \chi_m H_\phi = \chi_m Is/2\pi R^2$. Het veld $\mathbf{B} = \mu_0(\mathbf{H} + \mathbf{M})$, $B_\phi = \mu_0(1 + \chi_m) Is/2\pi R^2 = \mu_0 \mu_r Is/2\pi R^2$.

De gebonden volume stroomdichtheid
$$\vec{\mathbf{J}}_b = \vec{\nabla} \times \vec{\mathbf{M}} = \left(\frac{1}{s} \frac{\partial}{\partial s} s M_\phi \right) \hat{\mathbf{z}} = \left(\frac{1}{s} \frac{I \chi_m}{2\pi R^2} \frac{\partial}{\partial s} s^2 \right) \hat{\mathbf{z}} = \frac{I \chi_m}{\pi R^2} \hat{\mathbf{z}}$$

De gebonden oppervlakte stroomdichtheid $\vec{K}_b = \vec{M} \times \hat{n} = -\frac{I\chi_m R}{2\pi R^2} \hat{z} = -\frac{I\chi_m}{2\pi R} \hat{z}$

De eerste geïntegreerd over het volume (is vermenigvuldigd met volume, want constante) levert $I\chi_m$, de tweede over het oppervlak $-I\chi_m$, dus de totale gebonden stroomdichtheid is nul.

Buiten de draad zijn de velden die van een oneindig dunne draad in vacuüm: $H_\phi = I/2\pi s$ en $B_\phi = \mu_0 I/2\pi s$.